

Πρέπει να υπάρχει, πέρα από τα απλά φαινόμενα, μία “κρυμμένη πραγματικότητα” η οποία δεν συνειδητοποιείται συνήθως, γιατί οι περισσότεροι υποστηρίζουν ότι η ύλη είναι η μόνη πραγματικότητα. Η Πνευματικότητα όμως ανοίγει παράθυρα στην αληθινή Πραγματικότητα, η οποία δεν μπορεί να αποκλειστεί, ακόμη και από αδιάσειστα επιστημονικά επιχειρήματα!

Τα αισθητήρια όργανα, τα οποία έχουν όλοι οι άνθρωποι, δεν οδηγούν στην αντίληψη των πραγματικοτήτων πίσω από τις πληροφορίες που μεταφέρουν από την εξωτερικότητα! Όσοι στέκονται στις εντυπώσεις των αισθητηρίων οργάνων, χωρίς να αναζητούν τι βρίσκεται πιο πέρα από τα φαινόμενα, μπορούν να αμφισβητήσουν την ανάγκη να υπάρχει κάτι περισσότερο έξω από όσα παρατηρούμε.

Βλέπω, από την άποψη της πνευματικότητας σημαίνει συνειδητοποιώ. Ακούω σημαίνει υλοποιώ. Γι' αυτό και ο Μεγάλος Δάσκαλος των ανθρώπων είπε: “έχετε μάτια και δεν βλέπετε και αφτιά και δεν ακούτε”. Δεν αναφερόταν βέβαια στους τυφλούς και τους κωφούς!

Τη στιγμή που ο ήχος και το φως απελευθερώνονται από τις δεσμεύσεις της ύλης, αρχίζει να φαίνεται αυτό που μέχρι τότε ήταν άορατο.

Αρχίζουμε να έχουμε την ικανότητα να βλέπουμε και να ακούμε!

Η είσοδος στο φως αποτελεί μια δυνατή μεταφορά για την συνειδητότητα, μια διαφανή όραση δια μέσω της αδιαφάνειας της υλικότητας των φαινομένων. Έτσι ο άνθρωπος μπορεί να ξεπεράσει την αίσθηση της ατομικότητας και να εισέλθει στη σφαίρα του νοήματος.

Συντελείται μια ενσωμάτωση σε έναν καινούριο κόσμο, ένα πέρασμα από το περιορισμένο επίπεδο των φαινομένων, σε μια διαφορετική πραγματικότητα!

Θέλουμε να δούμε αυτόν τον καινούριο κόσμο;

Το φυσικό πεδίο είναι πιο πολύ ένα πεδίο φαινομένων. Χρειάζεται μία κωδικοποίηση, χρειάζεται μία ανάλυση, χρειάζεται μία νέα σύνθεση για να μπορείς να δεις το πραγματικό.

Ό, τι συλλαμβάνεται με τα μάτια, θα είναι π.χ. ένα χρώμα, με τα αυτιά, ένας ήχος, με την όσφρηση μια οσμή και ανάλογα για τις άλλες αισθήσεις. Αλλά πέρα από αυτά υπάρχει η ουσία των πραγμάτων. Κανείς δεν θα βεβαιώσει ότι η ουσία είναι ένα χρώμα, ένας ήχος ή μια οσμή. Η ιδέα της ουσίας πρέπει να εξάγεται από μια ενδοσκόπηση, αν πραγματικά υπάρχει. Άλλωστε η οποιαδήποτε πληροφορία έρχεται στη ζωή μας, πρώτα απ' όλα, αφορά στα δικά μας μαθήματα, για την εξέλιξή μας.

Το πως θα δει κάποιος τον κόσμο εξαρτάται από το πώς είναι ο ίδιος!

Κάποιος που δέχεται ως βάση της συλλογιστικής του τον καθαρά εξωτερικό χαρακτήρα των πραγμάτων, θα μείνει στην ονειρική φαντασίωση της επιφάνειας.

Τη σημασία των πραγμάτων, ακόμη και την εικόνα τους, τα καθορίζει το νόημα που τους δίνει ο άνθρωπος. Η εικόνα του κόσμου εξαρτάται από την εικόνα την οποία εμείς θέτουμε σ' αυτόν!

Κάποιος που αρνείται την αληθινή εικόνα στον εαυτό του, τελικά θα αποξενωθεί από αυτήν και θα δει τον κόσμο με πολύ συγκεκριμένα κριτήρια της κοινής λογικής του.

Αυτό δεν είναι τόσο θέμα αντικειμενικής αλήθειας, όσο υποκειμενικής αληθινότητας.

Μια προϋπόθεση, ιδιαιτέρως απαραίτητη, για βαθιές παρατηρήσεις, είναι η κατάσταση της **μη συναισθηματικής εμπλοκής με τα πράγματα**. Τι σημαίνει αυτό; Δεν είναι κατάσταση αδιαφορίας, μη συμμετοχής στη ζωή, αλλά υπέρβασης των πολωτικών δυνάμεων, οι οποίες συνδέονται με τη λεγόμενη “κοινή λογική”. Τότε ο άνθρωπος είναι ελεύθερος από τους συγκινησιακούς κραδασμούς, οι οποίοι οδηγούν και σε διανοητική σύγχυση!

Τότε ο άνθρωπος μπορεί να λειτουργήσει με τη συνειδητότητά του και να βρει την πραγματικότητα πίσω από τα φαινόμενα!

Οφείλουμε να μην κατασκευάζουμε την “πραγματικότητα” που μας βολεύει πιστεύοντάς την για αληθινή!

Όταν βλέπουμε με μεγεθυντικό φακό υπερβάλλουμε και φοβόμαστε!

Όταν βλέπουμε με μικροσκόπιο χανόμαστε στη λεπτομέρεια και δεν δίνουμε σημασία στο όλο!

Με χρωματιστά γυαλιά βλέπουμε τα πράγματα χρωματισμένα!

Με μαύρα γυαλιά δεν βλέπουμε!

Με μυωπία δεν βλέπουμε μακριά!

Με πρεσβυωπία δεν βλέπουμε κοντά!

Τα φαινόμενα περνάνε μέσα από τη συνειδητότητα ή τα φίλτρα άγνοιας και αμάθειας για να φτάσουμε στο επίπεδο του νοήματος.

Πού θα εστιαστούμε;

Αν αυτό που συνειδητοποιούμε ως νόημα δεν είναι συμβατό με την κοινή λογική, τότε ή βλέπουμε πάνω απ' αυτήν ή είμαστε εκτός τόπου και χρόνου!

Γι' αυτό και για να επικοινωνήσουμε με τους συνανθρώπους μας πρέπει πρώτα να έχουμε επαφή και επικοινωνία με τον εαυτό μας.

Πίσω από κάθε φαινόμενο πάντοτε υπάρχει κάτι περισσότερο, το οποίο δεν αντιλαμβανόμαστε και που συνεχίζει να υπάρχει ανεξάρτητα από την τύχη των επιμέρους πραγμάτων που παρατηρούμε. Η πραγματικότητα είναι μεγαλύτερη και βαθύτερη από αυτή που εμείς αντιλαμβανόμαστε.

Σε μια κοινωνία, στην οποία κυριαρχεί η επιφανειακή παρατήρηση των φαινομένων, με τον ανάλογο τρόπο ζωής και χάνεται η ουσία, οι άνθρωποι είναι θέμα χρόνου να χάσουν την ικανότητά τους να αυτοπροσδιορίζονται με επάρκεια.

Αν θέλουμε να βλέπουμε την πραγματικότητα, πίσω από τα γεγονότα και τα φαινόμενα, οφείλουμε να ζούμε με τρόπο συμβατό με την Αγάπη και όλα τα χαρακτηριστικά της. Έτσι μόνο μπορούμε να αποφεύγουμε τις πλάνες των αισθήσεων και να συνειδητοποιούμε τα μηνύματα που αφορούν στον εαυτό μας και στο σύνολο.

Σταμάτης Τσαχάλης